

og føje til, at Lønningerne bør ikke bestemmes, men jeg tror sikkerlig, at kunde det lykkes at gennemføre Forslaget med disse Lønninger, som ere foreslaaede, vilde det vække stor Tilfredshed blandt Lærerne her i Landet. Jeg er den højtærede Minister taknemlig for, at han har foreslaaet en ordentlig Betaling for Kirkesangeren og de Forretninger, der paahvile Kirkebyens Lærere. Den Betaling, som nu ydes Læreren for de to Ting, er, for at bruge et mildt Udtryk, uanstændig. Lærerne faa som bekendt nu 20 Kr. for at synge hver Søn- og Helligdag i Kirken hele Aaret rundt, og mange Lærere maa maasse endda gaa en lang Vej, og han faar 20 Kr. for de Forretninger, som paahvile Kirkebyens Lærer, og det er ikke saa ganske lidt. Han skal ringe med Kirkeklokkerne hver Morgen og Aften og hver Søndag til Gudstjeneste; han skal sørge for Kirkens Rengøring og for Kirkeurets Opdrætning, han skal sørge for Kirkens Udlustning, han skal sørge for Alterklædernes Vask, og saa skal han føre Kirkebøgerne, Kommunionbogen og Tillysningsbogen. Alt det Arbejde skal Læreren gøre for 20, siger og skriver tyve Kr. Det er ganske sikkert paa Tide at komme bort fra disse forældede Lønninger, og jeg paastøner som sagt, at Forslaget gaar bort fra disse gamle Bestemmelser og foreslaar en ordentlig Betaling til Kirkesangeren og Kirkebyens Skolelærer. Der kunde være Tale om, hvad der for Resten for en Del Aar siden blev talt og skrevet en Del om, at adskillige Kirkesangerembedet fra Skolelærerembedet, og der har været ikke saa faa Lærere, som meget ønskede, at det kunde ske. Jeg tror dog ikke, at det vil være heldigt. Jeg tror, at det er rigtigt, som Forslaget ogsaa gør, at man bibeholder Forbindelsen, idet jeg nemlig ikke kan se, at det er muligt ret mange Steder i Landet at faa en anden Mand end Læreren til at lede Kirkesangeren tilfredsstillende. Jeg tror, at det vil være til stor Skade for Kirkesangeren, hvis denne Bestilling ikke blev hos Læreren, som dog har faaet en ganske god Uddannelse i Sang, og derfor billigere jeg som sagt, at Lovforslaget fastholder Bestemmelsen om Skolelæreren som Kirkesanger. Jeg tror, der er en Ting, den højtærede Minister har glemt, og det er Organisten. Jeg sender Organisten, som ikke faa en eneste Ore for deres Forretning i Kirken, og jeg ser heller ikke, at der i Forslaget staar noget om Organisternes Løn, men det kan jo selvfølgelig blive indsat. En meget stor Fejl er det, at den højtærede Minister fastholder Offer og Accidenser. Jeg havde dog saa sikkert troet, at naar vi kom til et Skolelovsforslag, vilde den højtærede Minister have strøget Offer

og Accidenser. Det er en grumme fedelig Maade for Læreren at faa sin Løn paa, og det er ogsaa for Befolkningen en lige saa fedelig Maade at give Lønnen paa, jeg kunde næsten fristes til at sige, at det er en ligefrem forargelig Maade. Hvordan kan det være, at de saakaldte bedrestillede Folk give Præsten og Degnen deres Offer hjemme? Det er kun Smaaafolk, der skulle spadsere op ad Kirkegulvet og lægge deres Offer paa Altret. Jeg synes dog, vi maatte kunne komme bort fra Offer og Accidenser, naar vi faa en ny Skolelov. — Med Hensyn til Børneantallet vil jeg sige, at jeg vilde have foretrukket 30 i Stedet for 35, og saa vidt jeg erindrer, er 30 ogsaa det Antal, som dansk Skoleforening har holdt paa, men jeg bærer mig for de Oplysninger, som den højtærede Minister giver i Anmærkningerne, idet man ogsaa kan se Sagen fra et økonomisk, et pekuniært Synspunkt, og jeg ser da, at det vilde blive nødvendigt at oprette langt flere Skoler, hvis Antallet var sat til 30, i Stedet for som nu til 35, og derfor mener jeg ogsaa, at vi bør blive staaende ved de 35. Det ærede Medlem, som sidst talte, udfastede for Resten i denne Henseende en Tante, som jeg tror fortjener Overvejelse. — At Statskassen yder et større Tilskud til Lærernes Løn, anser jeg for meget rimeligt; jeg anser det for meget naturligt, at Staten støtter Folkeskolen i langt højere Grad end nu, og vi se da ogsaa andre Lande støtte deres Folkeskole i langt højere Grad, end vi nu vilde gøre det med de 1½ Million. Jeg hørte i Gaar, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) ommeede sig noget paa Statskassens Vegne over de 1½ Million, den skulde af med, idet han mente, at det var en meget stor Udgift, men han vilde dog ikke modsætte sig den. Det undrer mig noget, at det ærede Medlem er saa om over Statskassen, naar der er Tale om, at den skal yde Bidrag til Undervisningens Fremme; jeg har ikke hørt det ærede Medlem omme sig over Statskassen, naar der var Tale om Udgifter til Militærvæsenet; jeg har heller ikke hørt det ærede Medlem anke over, at Statskassens Penge bleve brugte til Befæstninger. Men naar der er Tale om at give 1½ Million, hvad der jo ikke er noget stort Beløb, til Folkeskolen, til Undervisningens Fremme, saa ommeer det ærede Medlem sig, saa gør det ham ondt paa Statskassens Vegne, at man skal af med de 1½ Million. Dog, jeg glæder mig over, at ogsaa det ærede Medlem vilde gaa med dertil. — Til Slutning vil jeg endnu sige et Ord om Jordlodderne. Det ærede Medlem for Nørre-